

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12C/200/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515202792
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3515202792.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Erikou Trtalovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO 31 575 951, so sídlom Žilina, Hodžova 11, proti žalovanému: R. C., W.. XX.XX.XXXX, Š. I. L. C., F. T., E. Q. XX/XX, o zaplatenie 4.907,12 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.460,95 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 4.608,45 Eur od 18.05.2013 do 21.06.2016, zo sumy 4.558,45 Eur od 22.06.2016 do 21.07.2016, zo sumy 4.508,45 Eur od 22.07.2016 do 16.08.2016, zo sumy 4.458,45 Eur od 17.08.2016 do 22.09.2016, zo sumy 4.408,45 Eur od 23.09.2016 do 24.10.2016, zo sumy 4.358,45 Eur od 25.10.2016 do 23.11.2016, zo sumy 4.310,95 Eur od 24.11.2016 do 15.12.2016, zo sumy 4.260,95 Eur od 16.12.2016 do 23.01.2017, zo sumy 4.210,95 Eur od 24.01.2017 do 24.02.2017, zo sumy 4.160,95 Eur od 25.02.2017 do 24.03.2017, zo sumy 4.110,95 Eur od 25.03.2017 do 25.04.2017, zo sumy 4.060,95 Eur od 26.04.2017 do 15.06.2017, zo sumy 4.010,95 Eur od 16.06.2017 do 25.07.2017, zo sumy 3.960,95 Eur od 26.07.2017 do 18.08.2017, zo sumy 3.910,95 Eur od 19.08.2017 do 25.09.2017, zo sumy 3.860,95 Eur od 26.09.2017 do 24.10.2017, zo sumy 3.810,95 Eur od 25.10.2017 do 23.11.2017, zo sumy 3.760,95 Eur od 24.11.2017 do 22.12.2017, zo sumy 3.710,95 Eur od 23.12.2017 do 25.01.2018, zo sumy 3.660,95 Eur od 26.01.2018 do 23.02.2018, zo sumy 3.610,95 Eur od 24.02.2018 do 23.03.2018, zo sumy 3.560,95 Eur od 24.03.2018 do 19.04.2018, zo sumy 3.510,95 Eur od 20.04.2018 do 29.05.2018, zo sumy 3.460,95 Eur od 30.05.2018 do 15.06.2018, zo sumy 3.410,95 Eur od 16.06.2018 do 19.07.2018, zo sumy 3.360,95 Eur od 20.07.2018 do 16.08.2018, zo sumy 3.310,95 Eur od 17.08.2018 do 14.09.2018, zo sumy 3.260,95 Eur od 15.09.2018 do 18.10.2018, zo sumy 3.210,95 Eur od 19.10.2018 do 16.11.2018, zo sumy 3.160,95 Eur od 17.11.2018 do 17.12.2018, zo sumy 3.110,95 Eur od 18.12.2018 do 16.01.2019, zo sumy 3.060,95 Eur od 17.01.2019 do 19.02.2019, zo sumy 3.010,95 Eur od 20.02.2019 do 18.03.2019, zo sumy 2.960,95 Eur od 19.03.2019 do 15.04.2019, zo sumy 2.910,95 Eur od 16.04.2019 do 16.05.2019, zo sumy 2.860,95 Eur od 17.05.2019 do 17.06.2019, zo sumy 2.810,95 Eur od 18.06.2019 do 16.07.2019, zo sumy 2.760,95 Eur od 17.07.2019 do 23.08.2019, zo sumy 2.710,95 Eur od 24.08.2019 do 18.09.2019, zo sumy 2.660,95 Eur od 19.09.2019 do 18.10.2019, zo sumy 2.610,95 Eur od 19.10.2019 do 18.11.2019, zo sumy 2.560,95 Eur od 19.11.2019 do 16.12.2019, zo sumy 2.510,95 Eur od 17.12.2019 do 15.01.2020 a zo sumy 2.460,95 Eur od 16.01.2020 do zaplatenia, a to všetko formou splátok vo výške 50,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Prima banke, a.s., počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

II. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietam.

III. Žalobcovi sa priznáva právo voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 78,28 %, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu formou pokračovania v splátkach vo výške 50,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, po zaplatení istiny

spolu s úrokmi z omeškania, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 07.04.2015 v spojení s doplnením žaloby domáhal, aby súd zviazal žalovaného k zaplateniu istiny vo výške 4.907,12 Eur spolu s úrokom vo výške 255,75 Eur a úrokmi z omeškania vo výške 7,04 Eur, úrokom 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.907,12 Eur od 17.05.2013 do zaplatenia, úrokmi z omeškania 8 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.907,12 Eur od 17.05.2013 do zaplatenia a nezaplatených úrokov vo výške 255,75 Eur od 17.05.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobný návrh odôvodnil tým, že strany sporu uzatvorili dňa 07.09.2012 úverovú zmluvu č. 4901 (ďalej len „Zmluva“). Na základe uvedenej Zmluvy žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver - peňažné prostriedky v celkovej výške 5.000,- Eur na žalovaným určený účet a žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 83,60 Eur. Úroková sadzba pri poskytnutí úveru bola dohodnutá vo výške 15,90 % ročne. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nespĺcal poskytnutý úver v súlade so zmluvnými podmienkami a ani neobnovil dodržiavanie zmluvných povinností, žalobcovi vzniklo oprávnenie žiadať od žalovaného predčasné splatenie zostatku istiny úveru s príslušenstvom vrátane sankčného úroku z nesplatennej časti úveru až do zaplatenia. V zmysle Zmluvy za poskytovanie produktov/služieb je žalobca oprávnený zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu vedeného v banke. V zmysle Zmluvy žalobca písomne vyzval žalovaného na predčasné splatenie zostatku istiny s príslušenstvom. Žalovaný na predmetnú výzvu žiadnym spôsobom nereagoval. Keďže žalovaný v stanovenej lehote neuhradil zostatok úveru, žalobca v zmysle Zmluvy pristúpil k zosplateniu úveru z dôvodu porušenia zmluvných podmienok ku dňu 16.05.2013 a dlžnú sumu k tomuto dátumu vyčíslil vo „Výpise z hlavnej knihy navrhovateľa. Žalovaný na výzvu na zaplatenie nereagoval a žalobcovi žalovanú sumu neuhradil.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že k zmluve ako takej sa nechce vyjadriť a potvrdil, že zo strany žalobcu mu bol poskytnutý úver. K dôvodom, prečo prestal splácať uviedol, že manželka prišla o zamestnanie a už im nevychádzalo platiť splátky. Poukázal na svoj príjem vo výške 420,- Eur v čistom, z čoho platí výživné vo výške 190,- Eur na dve maloleté deti z prvého manželstva a 120,- Eur nájomné. So zabezpečením potrebných nákladov im pomáhajú rodičia jeho súčasnej manželky, ako aj starí rodičia. Požiadaval o možnosť splniť povinnosť v splátkach vo výške 50,- Eur mesačne.

3. Pred otvorením pojednávania žalobca upravil svoj návrh tak, že zobral návrh v časti o zaplatenie úrokov presahujúcich sumu 249,24 Eur, úrokov z omeškania presahujúcich sumu 3,60 Eur a v časti zaplatenia úrokov vo výške 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.907,12 Eur za deň 17.05.2013 a úrokov z omeškania vo výške 8,00 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.907,12 Eur a z nezaplatených úrokov vo výške 255,75 Eur za deň 17.05.2013 zastaviť.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 12C/200/2015-43 zo dňa 12.05.2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 12C/200/2015-68 zo dňa 22.01.2018, konanie v navrhovanej časti zastavil (výrok I.), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť istinu vo výške 4.608,45 Eur s príslušenstvom formou splátok vo výške 50,- Eur mesačne (výrok II.), vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol (výrok III.) a rozhodol o náhrade trov konania (výrok IV.).

5. Proti vyššie uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, a to v rozsahu zamietnutej časti a v časti, ktorou súd povolil splácanie dlhu aj trov konania v splátkach. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 5Co/11/2019-78 zo dňa 20.02.2019 súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti vo výroku o splatnosti peňažného plnenia žalovaného žalobcovi, vo zvyšnej zamietavej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení svojho uznesenia konštatoval, že zmluva o úvere spĺňa náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. j), k) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto súd prvej inštancie nesprávne vyvodil dôsledky z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v tom, že v danom prípade bolo potrebné úver považovať za bezúročný a bez

poplatkov. Vymedzil úlohu súdu prvej inštancie v opätovnom preskúmaní zmluvy z hľadiska naplnenia ostatných zákonných náležitostí a tiež opätovne rozhodnúť aj o splatnosti doteraz priznaného peňažného plnenia preukázaním pomerov žalovaného.

6. Súd postupoval podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), v zmysle ktorého ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, a preto súd nariadil pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania.

7. Podľa § 180 C.s.p. súd prejednal vec v prítomnosti žalovaného, v neprítomnosti ospravedlneného žalobcu, ktorý vyjadril súhlas s vykonaním pojednávania bez jeho prítomnosti. Nebol daný dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 C.s.p..

8. Súd vykonal a doplnil dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením žalobného návrhu v spojení s písomným vyjadreniami žalobcu, výpisu z účtu žalovaného, úverovej zmluvy, žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru, výzvy na predčasné splatenie úveru, druhej upomienky, všeobecných obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov, výpisu z hlavnej knihy Prima banky, úverovej zmluvy, potvrdení o vkladoch, výpisu z účtu, kreditných operácií, žiadosti o poskytnutie úveru, prehľadu splácania, odpovede žalobcu, výplatných pásov žalovaného a zistil skutkový stav veci.

9. Strany uzatvorili dňa 07.09.2012 úverovou zmluvou č. 4901, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5.000,-Eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť formou 120 splátok vo výške 83,60 Eur mesačne v spojení s poistením vo výške 1,99 Eur mesačne, splatných vždy v 22. deň kalendárneho mesiaca. Úroková sadzba pri poskytnutí úveru je až do splatnosti úveru fixná, a to 15,90 % ročne. RPMN predstavuje 18,13 % a priemerná RPMN je 19,49 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť je 10.270,80 Eur.

10. Z platobnej histórie a výpisu z hlavnej knihy predloženej žalobcom vyplynulo, že žalovanému bol dňa 07.09.2012 poskytnutý úver vo výške 5.000,- Eur. Žalovaný v období od 24.09.2012 do 22.01.2013 zaplatil splátky v celkovej výške 391,55 Eur.

11. Žalobca listom zo dňa 24.04.2013 v súlade s čl. 4 bod 4.2. úverovej zmluvy vo väzbe na čl. V. písm. I. bod 1 písm. a) VOP vyzval žalovaného na predčasné splatenie celého úveru na základe čoho vznikla žalovanému povinnosť jednorázovo uhradiť žalobcovi celý dlh.

12. Žalobca v písomnom stanovisku uviedol, že žalovanému bol na základe úverovej zmluvy poskytnutý úver vo výške 5.000,- Eur, čo doložil výpisom z bežného účtu žalovaného, na ktorý bola suma úveru v celosti poskytnutá dňa 07.09.2012. Žalovanému bol v súvislosti s vedením úverového účtu účtovaný poplatok vo výške 1,22 Eur, za ktorý poskytoval žalovanému služby špecifikované v stanovisku. Čo sa týka poistného uviedol, že uzatvorenie poistnej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným a ani nemalo vplyv na žiadnu podmienku úverovej zmluvy. Voľba uzatvorenia úverovej zmluvy s poistením, prípadne bez poistenia je v rámci predzmluvných rokovaní s klientom ponechaná na vôľu klienta. Poukázal na to, že žalovaný čerpal prostriedky z úveru v celosti dňa 07.09.2012 a prvú anuitnú splátku mal uhradiť dňa 24.09.2012. Žalobca zároveň nešpecifikoval výpočet RPMN uvedenú v zmluve, odkázal na zákonné znenie vzorca určeného pre výpočet RPMN, ktorú považuje v zmluve za správne uvedenú.

13. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že od prvého rozhodnutia súdu vo veci pravidelne žalobcovi platí splátky vo výške 50,- Eur mesačne, splátky v žalobcom navrhovanej sume 100,- Eur nie je schopný platiť. Poukázal na to, že jeho príjem sa za 16 rokov viac menej nezmenil, naďalej platí výživné na 2 maloleté deti, nájomné vo výške 400,- Eur, pričom im finančne vypomáhajú rodičia jeho manželky, nakoľko manželka zo zdravotných dôvodov skoro 8 rokov nepracuje. Z uvedeného dôvodu požiadal súd, aby ponechal výšku splátok nezmenenú. Poukázal na to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreskúmal jeho schopnosť platiť splátky úveru. Žalovaný do banky prišiel len s pracovnou zmluvou a na jej základe mu bola vyplatená suma 5.000,- Eur. Z výplatnej pásky, ktorú pracovníčke banky predložil, bolo zrejmé, že má len minimálnu mzdu. Poukázal na skutočnosť, že ani telefón mu nedajú na splátky, pretože zohľadňujú to, že je poberateľom len minimálnej mzdy. Zároveň predložil súdu výplatné pásky, z ktorých vyplýva, že za obdobie 10/2019 predstavovala jeho čistá mzda

XXX,XX Eur, z ktorej mu bola súdom nariadená zrážka v sume XXX,XX eur, k výplate v hotovosti dostal XXX,XX Eur, za obdobie 11/2019 jeho čistá mzda predstavovala XXX,XX Eur mínus zrážka nariadená súdom XXX,XX Eur, v hotovosti dostal XXX,XX Eur a za obdobie 12/2019 čistá mzda XXX,XX Eur mínus nariadená zrážka XXX,XX Eur, k výplate v hotovosti dostal XXX,XX Eur.

14. Na základe uvedeného mal súd za to, že žalovaný dostatočne preukázal svoju finančnú situáciu a súdom povolené splátky vo výške 50,- Eur mesačne sú najvyššou možnou prípustnou mesačnou splátkou, ktorú vzhľadom na súčasnú osobnú, finančnú, majetkovú situáciu je žalovaný schopný splácať.

15. Z oznámenia žalobcu doručeného súdu dňa 24.01.2020 vyplýva, že žalovaný každý mesiac od 21.06.2016 vykonáva čiastočné úhrady vo výške 50,- Eur, ktoré sú započítavané na istinu dlhu. Žalobca predložil súdu dokument - Prehľad splácania - po predčasnom zosplatnení, z ktorého vyplývajú úhrady žalovaného vo výške 50,- Eur mesačne (okrem mesiaca november 2016, kedy žalovaný zaplatil len 47,50 Eur) od 21.06. do 18.11.2019, ďalej dňa 16.12.2019 a dňa 15.01.2020 vykonal úhrady v rovnakej výške 50,- Eur, teda žalovaný zaplatil 2.147,50 Eur.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53, ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „ZSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský

úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

21. Podľa § 2 písm. d) ZSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 7 ods. 1, 2 ZSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

26. Podľa § 11 ods. 2 ZSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol so spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

28. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

29. Podľa predpisov občianskeho práva (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka) ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

31. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

32. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Právny vzťah strán založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 00000000004901 zo dňa 07.09.2012 je zmluvou o úvere, teda absolútnym obchodom, ktorého základné náležitosti sa spravujú Obchodným zákonníkom. Zároveň však vzhľadom na charakter žalovaného nemožno opomenúť, že ide o úver spotrebiteľský v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. účinnému ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy.

34. Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

35. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi stranami vznikol spotrebiteľský vzťah. Predmetná zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, pretože boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - žalobcom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - žalovaným ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

36. Vzhľadom na charakter predmetnej zmluvy o úvere a účastníkov zmluvy je potrebné na zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok, neobsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorými sú výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva neobsahuje presnú výšku toho ktorého nároku tak, ako to má na mysli vyššie uvedené zákonné ustanovenie. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky mal žalobca v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelené), tak ako to predpokladá (resp. stanovuje) zákon o spotrebiteľských úveroch. Za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ podľa citovaných zákonných ustanovení má právo na informácie o tom, v akej sume splatí

samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške platí tieto úroky.

37. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v čase uzatvorenia, táto zmluva mala obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je preňho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver. (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.06.2015 vydaný v konaní sp. zn. 6Co/345/2015) Zo žalobcom predloženej zmluvy a ani z VOP uvedené údaje nie sú zrejmé a samotná definícia anuitnej splátky vo VOP a úprava splácania vo VOP nie je tak konkrétna, aby bola splnením uvedenej zákonnej požiadavky. Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemožno nahradiť odkazom na ustanovenie § 9 ods. 3 zákona, teda právom dlžníka vyžiadať si bezplatne výpis z úverového účtu vo forme amortizačnej tabuľky. Na rozdiel od výpisu z úverového účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorý by mal odrážať aktuálny stav splatenia jednotlivých položiek (teda istiny, úrokov a poplatkov), údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania.

38. Uvedené ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch však boli platné a účinné v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy a v konečnom dôsledku boli platné a účinné v rovnakom význame do prijatia zákona č. 279/2017 Z.z.. Na základe takto platnej a účinnej zákonnej úpravy existuje konštantná judikatúra slovenských súdov, v zmysle ktorej sa má citované ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Zákon o spotrebiteľských úveroch je v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“). Smernica je však prameňom práva EÚ sekundárnej povahy a je záväzná iba pre členské štáty a nie priamo pre fyzické a právnické osoby, ktorými sú aj strany sporu, a preto jej priama aplikácia a použitie právneho názoru vysloveného v rozhodnutí Súdneho dvora v tejto veci neprichádza do úvahy. Nakoľko priamy účinok Smernice do úvahy neprichádza, je namieste sa zaoberať tým, či Smernici možno priznať nepriamy účinok, a teda či možno uvedené ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch vykladať eurokonformne. Zo znenia zákona o spotrebiteľských úveroch je jednoznačné, že zákon požaduje členenie splátok na splátky istiny, úrokov a poplatkov a akýkoľvek iný výklad, ktorý by mohol byť v súlade so Smernicou, by bol v priamom rozpore so zákonom, teda tým, čo je v zákone jasne napísané a čo je platné a účinné. Výklad, ktorý by považoval za postačujúce uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku splátky bez jej ďalšieho členenia by zároveň porušil zásadu právnej istoty, keď aj v tomto prípade strana sporu mohla legitímne očakávať, že súd rozhodne tak, ako iné súdy v stovkách obdobných prípadov, keď úvery považovali za bezúročné a bez poplatkov, keď zmluva neobsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Medzičasom však občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Trenčíne, pristúpilo k zjednoteniu svojej rozhodovacej činnosti pri posudzovaní zmlúv o spotrebiteľských úveroch z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., s prihliadnutím na Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 so záverom, že pokiaľ daná zmluva nebude obsahovať rozpis jednotlivých zložiek splátok úveru vyžadovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., bude potrebné aj naďalej považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, pričom senát Krajského súdu v Trenčíne závery kolégia rešpektoval. (Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vydaný dňa 29.01.2018 v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/358/2017)

39. Zákonným následkom nedodržania kogentnej právnej úpravy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., je zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.).

40. K namietanej skutočnosti zo strany žalovaného, že žalobca neskúmal jeho bonitu a v dôsledku toho by mal byť úver posúdený ako bezúročný, chce súd uviesť, že napriek tomu, že v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 07.09.2012, ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. neobsahovalo sankciu bezúročnosti úveru pre porušenie povinnosti dodávateľa skúmať bonitu klienta, má súd za to, že k takému záveru možno dospieť aj aplikáciou § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka - Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Cieľom § 7 ako aj § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poistného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru.

41. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

42. Súd je presvedčený, že v prípade, ktorý nastal (žalobca sa uspokojil so zistením príjmu žalovaného na účte vedenom žalobcom, žalobca nepreukázal iný spôsob zisťovania bonity žalovaného) a v ktorom žalobca či už úmyselne alebo konaním hrubo odporujúcim odbornej starostlivosti zvýšil zadlženosť žalovaného, je konaním hrubo odporujúcim dobrým mravom, aby žalobcovi patrila odmena vo forme úrokov. Súd teda dospel k záveru, že žalovaný je povinný z prejednávaneho úverového vzťahu vrátiť iba istinu a nie aj úroky.

43. Vychádzajúc zo zisteného skutkového a právneho stavu vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi len hodnotu poskytnutého úveru po zohľadnení zaplatenej časti, a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 4.608,45 Eur (poskytnutý úver vo výške 5.000,-Eur - zaplatená časť úveru vo výške 391,55 Eur do momentu vydania rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý bol odvolacím súdom v danom výroku I. potvrdený), pričom žalovaný doteraz zaplatil celkom sumu 2.147,50 Eur, čo súd špecifikoval vo výrokovej časti, aby bolo presne určené, ktorej časti žalobného návrhu vyhovel a vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol. Žalovaný uviedol, že si je vedomý povinnosti vrátiť nesplatenú časť istiny.

44. Keďže žalovaný riadne a včas po vyhlásení okamžitej splatnosti nevrátil poskytnutý úver vznikol žalobcovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške

0%) zákonný nárok na zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy po zohľadnení doteraz zaplataených súm v prospech žalobcu (deň nasledujúci po zosplatení), pričom sú vyčíslené vo výrokovvej časti rozsudku, na zaplataenie ktorých súd žalovaného zaviazal a vo zvyšnej časti nárok na zaplataenie úrokov z omeškania zamietol.

45. Podľa § 232 ods. 3, 4 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškania s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

46. Pri úvahe súdu o povolení splátok na splnenie rozsudkom uložennej povinnosti je potrebné vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, z povahy prejednávanej veci a priznaného nároku, z osobných a majetkových pomerov účastníkov, ale zároveň aj zo zásady úmernosti určených splátok k výške priznanej pohľadávky. Je potrebné zohľadniť nielen dopad na situáciu dlžníka, ale aj veriteľa v tom zmysle, či určením splátok nedôjde k neúmernému zvýhodneniu dlžníka na úkor veriteľa. Súd je povinný stanoviť podmienky splátok a ich zročnosti tak, aby došlo k postupnému splácaniu priznané plnenia v reálnom čase. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právo povinného na zachovanie dôstojných životných podmienok. Ustanovenie § 232 C.s.p. umožňuje súdu určiť dlhšiu než trojdňovú lehotu na plnenie, teda aj určiť mesačné splátky. Pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupne, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania v prípade neschopnosti povinného zaplatiť priznané plnenie naraz, a preto súd po posúdení osobných a majetkových pomerov žalovaného (žalovaný má nízky príjem vo výške 420,-Eur, žalovaný je rodič dvoch maloletých detí, ku ktorým má súdom určené výživné vo výške 190,-Eur, zo mzdy sú mu vykonávané zrážky vo výške 125,50 Eur) povolil žalovanému zaplatiť uloženú povinnosť v primeraných splátkach vo výške 50,-Eur mesačne. Žalobca poznal finančnú situáciu žalovaného od začiatku zmluvného vzťahu a vyššie určené splátky by znamenali neschopnosť žalovaného plniť si súdom určenú povinnosť.

47. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom prípade mal žalovaný úspech vo veci v rozsahu 78,28 %, (úspech žalobcu vo výške 89,14 % vypočítaný 4.608,45 Eur / 5.169,91 Eur x 100 - úspech žalovaného bol vo výške 10,86 %) a preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 78,28 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.